

MATTO

NEJTACK

Försvarsuppgörelsen: Gamla försvarsfrågor utreds på nytt

EFTER ATT I PRAKTIKEN HA BANTATS ÅR EFTER ÅR tilldelas försvaret i snitt två miljarder kronor mer årligen under perioden 2016-2020. Dessutom vänds blicken hemåt: fokus och medel flyttas från internationella insatser till svenskt territorium. Det är stommen i försvarsuppgörelsen.

Men åsikterna går isär om försvarsöverenskommelsen, som bärs upp av regeringen, Moderaterna, Centerpartiet och Kristdemokraterna. Folkpartiet hoppade av förhandlingarna och Jan Björklund tycker inte att resultatet imponerar. Han menar att anslagen borde ha höjts ännu mer.

För regeringen Löfven är det viktigt att man lyckats få till en överenskommelse över blockgränsen. Försvarsminister Peter Hultqvist [s] sade att den har tydlig ”signalverkan”. De fem partierna som ingår bildar nu en försvarsgrupp för att vårda överenskommelsen.

KONKRET HAR FÖLJANDE AVISERATS: UNDER perioden 2016 till och med 2020 ska försvarsanslagen öka med sammanlagt 10,2 miljarder kronor. Det första året [2016] är höjningen 1,3 miljarder, därefter trappas den upp år för år. En mindre del av pengarna är i själva verket en omfördelning mellan utgiftsposterna ”internationella insatser” och ”förbandsverksamhet och beredskap”. Anslagshöjningarna finansierar inte materielsatsningar efter 2020 som redan utlovats, till exempel tio extra Gripenplan.

Pengarna ska användas för att förstärka försvarets operativa förmåga. Bland annat ska de befintliga kompanierna öva mer, och förmågan att bedriva jakt på ubåtar ska stärkas via olika åtgärder. Dessutom ska den militära närvaron på Gotland återupprättas. I

överenskommelsen är det tal om ett mekaniserat kompani och ett stridsvagnskompani som placeras på ön från och med 2018.

En försvarspolitisk proposition lades fram den 24 april, planen är att riksdagen ska ta beslut i sommar.

En handfull svårlösta frågor skjuter de fem partierna på framtiden genom att placera dem under utredning. Det gäller till exempel hur försvarets materielförsörjning ska se ut på längre sikt. Det gäller också dilemmat med personalförsörjningen. Temporära anställningar är en grundbult i systemet med yrkessoldater efter att värnplikten slopades. Men det har visat sig vara svårt att rekrytera tillräckligt många ”tidvis tjänstgörande” soldater. Nu vill de fem partierna låta utreda om Sverige borde ta efter de nordiska grannländerna, vars system liknar en mix av värnpliktsprincipen och anställning av yrkessoldater.

EN ANNAN HET FRÅGA GÄLLER SAMARBETET med NATO.

Allianspartierna har som bekant drivit kravet att regeringen ska låta utreda för- och nackdelar med ett svenskt medlemskap. Och när moderaternas talesperson yttrade sig om överenskommelsen lät det som att de borgerliga fått sin vilja igenom. Men försvarsminister Peter Hultqvist [s] ville inte kalla det för en NATO-utredning.

I överenskommelsen är skrivningarna ganska luddigt formulerade. Det heter att en utomstående expert ska analysera för- och nackdelar med ”olika former av samarbeten respektive medlemskap med länder och i organisationer”, däribland NATO. Men samtidigt står det klart och tydligt att den militära alliansfriheten inte ingår i analysen.

UNN GUSTAFSSON

Nyhetsbrevet NATO NEJ TACK utges av Aktionsgruppen Nej till Nato. Kontaktperson: Staffan Ekbohm 070-722 76 22 eller ekbohm.staffan@gmail.com. Information: info@nejtillnato.se. Hemsida: www.nejtillnato.se. Facebook: Aktionsgruppen-Nej-till-NATO. Redaktör: Hugo Torstensson. Ansvarig utgivare: Staffan Ekbohm.

Aktionsgruppen Nej till NATO

AKTIONSGRUPPEN NEJ TILL NATO ARBETAR för att Sverige inte skall bli medlem av militäralliansen.

I tvåhundra år har Sveriges politik gått ut på att vi skall vara alliansfria i fred med sikte på att vara neutrala i krig.

Just nu bombarderas vi med bedyranden om att det internationella läget är helt annorlunda, farligt och hotande. Mer hotande än under vare sig första världskriget, andra världskriget eller det kalla kriget.

I stort sett är det fel. Det finns inget omedelbart säkerhetspolitiskt hot mot Sverige. Tvärtom riskerar ett svenskt NATO-medlemskap göra oss mer utsatta. Om militäralliansen skjuter fram sina positioner i Östersjöområdet genom att Sverige blir medlem av NATO så kommer NATO:s motståndare att öka sin militära närvaro och verksamhet i regionen.

Och därmed ökar spänningarna och konflikt-risken.

Förblir vårt land alliansfritt har vi möjlighet att stå utanför om krig skulle utbryta i vår del av världen. Ett NATO-anslutet Sverige dras automatiskt med, vare sig vi vill eller inte.

Lägg därtill att Sverige under det kalla kriget beslutade att vara kärnvapenfritt. Blir vi medlemmar

av NATO är det slut med det. För militäralliansen har kärnvapen hela tiden varit en del av den militära doktrinen och går Sverige med i militäralliansen så blir NATO:s kärnvapendoktrin automatiskt också vår.

Trots det har Sveriges regeringar tagit steg efter steg närmare ett medlemskap med partnerskapsavtal, del-tagande i NATO:s snabbinsatsstyrka och värdlands-avtalet.

Allt detta har skett utan någon allmän debatt. Ibland försöker beslutsfattarna intala oss att utvecklingen rullar på av sig själv.

Vi anser att det är undanflykter. Inget är förutbestämt eller oundvikligt.

Vi vill protestera mot att Sverige allierar sig med NATO – oavsett vilka åsikter vi har i andra frågor.

Vi vill manifesteras svenska folkets uppslutning bakom alliansfriheten genom en namninsamling som ska överlämnas till riksdagen före omröstningen om värdlandsavtalet med NATO.

Vi vill genom olika aktioner både väcka svenska folkets uppslutning bakom alliansfriheten och uppmärksamma riksdagens ledamöter på deras stora ansvar för att inte äventyra landets säkerhet.

Stoppa svensk smyganslutning till krigsalliansen NATO

SVENSK UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK har efter EU-inträdet totalt förändrats genom de små stegens politik. Bakvägen förs Sverige in i kärnvapenalliansen Nato. Det framgår inte minst av antologin "Bevara alliansfriheten", som skrivits av initierade politiker, diplomater, militärer och journalister.

Sverige har haft en 200-årig tradition av militär alliansfrihet som tjänat oss väl. Utgångspunkten har varit "alliansfrihet i fred syftande till neutralitet i krig". Samma år som ansökan till EG lämnades in [1991] så ändrades formuleringen till "militär alliansfrihet för att vi ska kunna vara neutrala i händelse av krig i vårt närområde". Tio år senare förpassades neutraliteten till historien. I stället betonas samarbetet med EU, Nato och USA.

Det började med att Sverige gick med i NATO:s partnerskap och därefter har det ena steget efter det andra tagits i riktning mot fullt deltagande i NATO:s verksamhet. Under senaste toppmötet hade NATO en särskild överläggning med fem partners [Australien, Finland, Georgien, Jordanien och Sverige] som bidragit med särskilt värdefulla insatser. I slutdeklarationen stod att samarbetet med dessa länder ska fördjupas. Sverige ses som en "guldpartner" som visat att man ställer upp på allt från övningar till insatser. Margot Wallström talar om en uppgradering.

2004 PRESENTERADES UTREDNINGEN "Snö, mörker och kyla" som föreslog att svenskt territorium skulle kunna användas för internationella militära tester och övningar. Förslaget antogs av en socialdemokratisk regering på prov och permanentades av en borgerlig regering 2008. Besluten togs utan debatt i riksdagen.

Sedan dess har flera NATO-övningar genomförts i framför allt i Norrbotten. Dessutom har till exempel USA och Storbritannien haft egna övningar där. Den 25 maj–4 juni ska världens största övning Arctic Challenge Exercise [ACE] äga rum. I den deltar bland andra USA och Storbritannien. Sammanlagt kommer 100 flygplan samtidigt vara i luften för att öva luftstrid. Övningsområdet sträcker sig över en tredjedel av Sveriges yta.

Sverige har deltagit i det amerikanskledda NATO-kriget i Afghanistan i tolv år. I mars 2011 sattes en NATO-ledd styrka in i Libyen för att etablera en flygförbudszon. Sverige deltog med JAS Gripenplan för spaning. Sommaren 2013 beslutade regeringen med bifall av socialdemokraterna att ingå i Natos Response Force Pool, dvs. NATO:s stridsstyrka.

Sverige ska med 48 timmars beredskap bidra med åtta stridsberedda Gripenplan och piloter.

Sommaren 2014 var det dags för ytterligare steg in i Nato. Då beslöt regeringen efter överenskommelse i försvarsberedningen [maj 2014] att förhandla med NATO om ett så kallat värdlandsstöd. Endast Vänsterpartiet var emot detta förslag. Beredningen ansåg att förutsättningarna att ge och ta emot militärt stöd från andra länder behöver förbättras. Därför krävs ett värdlandsavtal. Beredningen förutsatte att regeringen "skyndsamt vidtar åtgärder" härför, vilket den gjorde.

Några veckor senare beslöt regeringen att godkänna avtalet så att ÖB kunde underteckna det under Natos toppmöte i den 4 september i Wales. Ärendet bereds nu i försvarsdepartementet så att regeringen kan presentera en proposition för riksdagen 2016.

Det handlar om att öppna vårt territorium för basering av staber, vapen, krigsfartyg, flyg och drönare från Nato från övningar i fred till kris och krig.

OFFICIELLT PÅSTÅS ATT VÄRDLANDSAVTALET endast handlar om teknikaliteter. Men frågorna och oklarheterna är otaliga. Till exempel: Ska NATO överta ledningen av delar av försvaret av Sverige vid en placering av trupp på svensk mark?

Det säkerhetspolitiska läget i Östersjöområdet har förändrats i och med NATO:s utvidgning och Rysslands agerande på Krim och i Ukraina. Endast i Östersjöområdet har NATO direkta landgränser till Ryssland och det senaste året har inneburit många kraftmätningar i och över Östersjön. Det placerar Sverige i ett mer bekymmersamt läge nu än under det kalla kriget då Centraleuropa var i fokus.

Diplomaten Hans Blix är övertygad om att om en väpnad konflikt bryter ut mellan Ryssland och väststater så kommer Sverige att bli indraget. Om Sverige och Finland går med i NATO så skulle Östersjön bli ett NATO-innanhav. Det skulle innebära en förstärkt militär närvaro i området.

Vi bör inte trappa upp spänningarna i vårt närområde genom maktpolitik i form av upprustning och militära hot. I stället bör kontakter tas med Ryssland för att åstadkomma avspänning och finna lösningar i samförstånd. Vi bör återgå till en säkerhetspolitik som bygger på nedrustning och lösning av konflikter på fredlig väg. Sveriges samarbetspartner bör vara FN och OSSE inte NATO.

INGELA MÅRTENSSON

Fortsatt smyganslutning till Nato med Stefan Löfven som statsminister

STATSMINISTER STEFAN LÖFVEN VILL ATT både EU och FN ”ska axla ett större ansvar för att lösa konflikterna och ge hjälp till dem som drabbats”. Han menar att utvecklingen i vårt östra grannskap kommer att bli en av de största utmaningarna.

– Sverige ska verka för att EU tar ett större ansvar för säkerhet och utveckling såväl globalt som i EU:s närområde. Sveriges röst ska alltid vara klar och tydlig när människovärdet kränks, sade Löfven som istället för NATO-medlemskap vill se starkare försvarssamarbete med EU och de nordiska länderna.

SÅVÄL NATO-MEDLEMSKAP SOM medlemskapet i EU innebär ett grundskott mot den 200-åriga svenska militära alliansfriheten. Lövens önskemål om ”starkare försvarssamarbete med EU” står inte i motsättning till ett fullvärdigt medlemskap i krigsalliansen NATO. Trots alla skrivningar i Lissabonfördraget [EU:s grundlag] om en unionell försvars-, säkerhets- och försvarspolitik – vars slutmål är att unionen ska vara utrustad med ”ett gemensamt försvar” – är det NATO som kommer att utgöra det kollektiva försvaret för de 22 av EU:s 28 medlemsländer som också är medlemmar i NATO på riktigt.

Även detta regleras i Lissabonfördraget och återspeglar de reala maktförhållandena mellan supermakten USA och ett EU som inte under överskådlig tid kommer att kunna utmana USA och NATO om det militärpolitiska herraväldet i Europa. ”EU framstår som en alltmer marginell säkerhetspolitisk aktör”, konstaterar tidskriften Fokus [11 september 2014].

Stefan Löfven har samtidigt ställt sig bakom att Sverige i smyg ska fortsätta krypa allt närmare NATO, vilket bekräftades på NATO-toppmötet i Wales i höstas. Bland annat ska NATO-styrkor tillåtas genomföra militära övningar och använda baser på svenskt territorium, samtidigt som Sverige ska ingå i NATO:s så kallade spjutspetsstyrka som ska intervensera militärt i omvärlden var och när de västliga stormakternas intressen anses hotade.

HUGO TORSTENSSON

Namninsamling mot Sveriges värdlandsavtal med NATO

VÄRDLANDSAVTALET GÖR SVERIGE TILL NATO-medlem i allt utom till namnet. NATO får rätt att stationera trupper och militär utrustning, inklusive kärnvapen, i Sverige. NATO kommer dessutom att ha befälet, både i fredstid, i kris och i krig, inte Sverige. Försvarssalliansen kan dessutom ”föreslå” att man skall börja bedriva operationer mot tredje land från svenskt territorium. På försvarsdepartementet arbetar man just nu för fullt med att skriva om lagar för att passa NATO och värdlandsavtalet. Om det går igenom är Sveriges ”alliansfrihet i fred, syftande till neutralitet i

krig” död.

Sveriges olika regeringar brukar påskina att utvecklingen är oundvikligt, något som närmast händer av sig själv. Det är fel. Avtalet är visserligen under-tecknat men det måste godkännas av riksdagen innan det börjar gälla. Regeringens förslag väntas komma till riksdagen på våren 2016. Då skall allt godkännas i ett svep. Värdlandsavtal och alla lagändringar som behövs.

Namnlistor kan rekvireras från Staffan Ekbohm; ekbohm.staffan@gmail.com

Desinformation från nättidningen Dagens Arena

”Tre gånger mer resurser till EU:s sjöräddningsaktion Triton och bildandet av en militär specialstyrka för att förstöra smugglarbåtarna. Det blev resultatet av EU-toppmötet.” Det påstår Dagens Arena den 27 april. Desinformation. Triton är en operation med EU:s gränsbevakningsmyndighet Frontex som huvudman, vars syfte inte är att rädda flyktingar från att drunkna i Medelhavet, utan att hindra dem som överlever från att ta sig till något av de sydeuropeiska EU-länderna, främst Italien och Grekland. På senaste EU-toppmötet beslöst bland annat, med stöd från Stefan Löfven, att sätta in militär för att stoppa flyktingssmugglarna.

Regeringen vill utveckla samarbetet med NATO

Regeringen vill utveckla samarbetet med NATO som ses som avgörande för att utveckla den svenska försvarsmakten. Det är några av skrivningarna i försvarspropositionen som offentliggjordes den 24 april.

I propositionen står det vidare att samarbetet ska utvecklas genom att ”öka svenskt deltagande i Natos mest avancerade och komplexa övningar, framför allt inom ramen för NATO:s snabbinsatsstyrka, samt i NATO:s återkommande storskaliga övningar”.

Regeringen vill även öka samarbetet med USA.

Svenska plan och fartyg erbjuds EU

Regeringen har gett klartecken till Kustbevakningen att delta i EU:s räddningsinsatser i Medelhavet.

Och Kustbevakningen börjar bli på det klara med vilka enheter som kan skickas.

Vi kommer troligen erbjuda ett flygplan, ett av våra tre större fartyg och möjligen en eller två mindre, snabbgående båtar för att plocka folk ur havet och föra till det större fartyget, säger kustbevakningsdirektör Dan Thorell.

Regeringen har nu gett klartecken till Kustbevakningen att delta i ”räddningsinsatser” i Medelhavet, vilka i verkligheten handlar om att hindra flyktingar från att ta sig in i EU. Kustbevakningen får delta i EU:s insatser mellan den 1 maj i år till och med 1 maj 2016.

MP-strid om försvarsuppgörelsen

Flera tunga politiker i Miljöpartiet gick emot partiledningen när man röstade om försvarsöverenskommelsen – och är starkt kritiska mot det man anser är en NATO-utredning.

Partiets utrikespolitiska talesperson Valter Mutz bekräftar för TT att han tillsammans med flera MP-ledamöter inte bara röstade nej – utan också reserverade sig mot beslutet att godkänna försvarsöverenskommelsen med M, C och KD.

ÖB vill ha mer pengar till krigsmakten

I en riksdagsutfrågning om försvarsuppgörelsen mellan regeringen och M, C och Kd välkomnade ÖB Sverker Göranson att anslagen höjs utöver vad som tidigare sagts under perioden 2016-2020. Sammanlagt handlar det om drygt 10 miljarder kronor mer. Men försvarsanslagen ligger ändå kvar på en historiskt låg nivå sett i relation till BNP, kritiserade ÖB.

Göranson menar att det vore befogat om Sverige låg på samma nivå – 1,5 procent av BNP – som de nordiska grannländerna. Idag får försvaret motsvarande 1,1 procent av BNP och överenskommelsen ändrar inte på det förhållandet.

Konkret efterlyste Göranson 1,5–2 miljarder kronor mer fram till och med 2020, för att kunna fullfölja den prioritering på försvarets ”bottenplatta” som partierna beskriver i överenskommelsen. Det handlar om fler yrkessoldater, deras utrustning, fordon, sjukvårdsmateriel och pengar till fler storskaliga övningar.

Danmark: Nordpolen är vårt

Danmark och Grönland är inte ensamma om anspråken i Arktis, utan även Kanada, Ryssland, USA och Norge har anspråk där.

– Det är ovanligt att man får möjlighet att ändra sina gränser och göra vårt land och riksgemenskap större. Ju större vi är, desto större är också möjligheten att göra vårt inflytande gällande i världen.

Det enorma området motsvarar 20 gånger Danmarks yta, och även om det bara gäller det som är på och i havsbotten är det ett viktigt krav, säger utrikesminister Martin Lidegaard (R), rapporterar danska nyhetsbyrån Ritzau.

NATO: "Efterkrigstidens största politiska misstag"

EFTER ANDRA VÄRLDSKRIGET BILDADES DEN militära alliansen "North Atlantic Treaty Organization" [NATO] även kallad Atlantpakten. Målet var enligt den första generalsekreteraren lord Ismays berömda ord "att hålla ryssarna ute, amerikanarna inne och tyskarna nere".

1949 undertecknades fördraget av 12 stater – Belgien, Danmark, Frankrike, Island, Italien, Kanada, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Portugal, Storbritannien och USA. Senare tillkom Turkiet och Grekland [1952], Västtyskland [1955] och Spanien [1982]. Mellan åren 1999–2009 tillkom ytterligare 12 stater från forna östblocket: Polen, Tjeckien och Ungern [1999], Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Rumänien, Slovakien och Slovenien [2004], Albanien och Kroatien [2009].

NATO BILDADES SOM EN FÖRSVARSAALLIANS där dess medlemsstater är överens om att ömsesidigt försvara varandra om någon medlem skulle bli angripen, så kallade kollektivt försvar [artikel 5 i fördraget].

Tre av medlemsstaterna – Frankrike, Storbritannien och USA – har kärnvapen. I NATO:s militära doktrin ingår att medlemslänternas säkerhet ska tryggas genom en mix av konventionella vapen, kärnvapen och missilförsvar.

Denna strategi bekräftas på NATO:s toppmöten; nu senast i Newport 2014: "Så länge kärnvapen existerar kommer NATO att förbli en kärnvapenallians. Särskilt USA:s strategiska vapen är av högsta betydelse för att garantera de allierades säkerhet."

Det är uppenbart att kärnvapenstaterna – även icke-NATO-stater – inte har för avsikt att göra sig av

med vapnen, så som de lovat då de skrev under "Icke-spridningsavtalet". Ryssland och USA har till exempel minskat sina arsenaler men samtidigt planerar de för nya och mer effektiva kärnvapen.

Efter att Warszawapakten och Sovjetunionen upplöstes 1991 har NATO antagit ett nytt koncept som innebär att alliansen kan ingripa i en konflikt även om inget medlemsland blivit anfallet, dvs. utanför det egna området [out of area].

1995 ingrep NATO i Bosnienkriget efter ett FN-beslut. 1999 gick NATO till krig mot Jugoslavien utan beslut i FN [Kosovokriget]. Från att vara en försvarspakt blev NATO till att bli en angreppsmakt.

INFÖR TYSKLANDS ENANDE, VILKET INNEBAR att forna Östtyskland skulle bli medlem i NATO så garanterades Sovjetunionens ledare Michail Gorbatjov 1990 att NATO inte skulle utvidgas österut. I stället erbjöd NATO ett samarbete som kallades Partnerskap för Fred. Sverige och Finland gick med 1994 samtidigt med Ryssland.

1997 lyckades Bill Clinton övertala Boris Jeltsin att Polen, Tjeckien och Ungern skulle bli NATO-medlemmar, vilket skedde 1999. Samtidigt utlovades att NATO inte skulle utvidgas till ryska gränsen. Ett särskilt fördrag upprättades. Tio år senare hade 12 nya medlemmar tillkommit – alla från forna Östblocket. USA:s och Tysklands löften var inte mycket värda.

En amerikansk diplomat George F. Kennan skrev i New York Times att NATO-utvidgningen skulle bli efterkrigstidens största politiska misstag.

INGELA MÅRTENSSON

EU-kommissionens Jean-Claude Juncker vill ha en EU-arme

JAG ÄR EN ÖVERTYGAD MOTSTÅNDARE till medlemskap i krigsalliansen Nato. Men vad det talas tyst om i den säkerhetspolitiska debatten är att Sverige redan är med i en försvars- och krigsallians – nämligen EU.

Precis som i Nato-stadgan innehåller Lissabonfördraget [EU:s grundlag som trädde i 1 december 2009] finns det i Lissabonfördraget en så skallad solidaritetsklausul som innebär att om ett EU-lands utsätts för en militär aggression är de andra EU-länder skyldiga att bistå landet inklusive med militära medel.

Dessutom har EU-staterna satt samman militära insatsstyrkor – European Rapid Reaction Forces [ERRF] – som ligger in permanent beredskap, som ska kunna intervensera inom en radie på 6.000 kilometer från EU:s Militära högkvarter i Bryssel [inom parantes kan nämnas att militäretablissemangets byggnader ständigt expanderar i den belgiska huvudstaden].

MEN EU:S MILITÄRA AMBITIONER STRÄCKER sig långt längre. I Lissabonfördraget slås det fast: Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik ska omfatta den gradvisa utformningen av unionens gemensamma försvarspolitik. *Den kommer att leda till ett gemensamt försvar* [min kursivering] när Europeiska rådet, med enhällighet har beslutat detta. Europeiska rådet [stats- och regeringscheferna, min anm.] ska i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut.”

Men nu är det dags för en postnationell europeisk krigsmakt – om EU-kommissionens ordförande Jean Claude-Juncker får bestämma. In en intervju med det tyska magasinet Welt am Sonntag säger Juncker att han vill se en gemensam EU-armé.

En anledning är att han menar att Europas framtoning har försämrats, och det skulle en EU armé vara lösningen på.

– En armé skulle hjälpa oss att skapa en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Europas image har försämrats avsevärt och det verkar som vi inte tas på allvar internationellt, säger Jean-Claude Juncker till Welt am Sonntag.

EN GEMENSAM EUROPEISK ARMÉ SKULLE sända signaler till Ryssland om att vi menar allvar med att försvara den europeiska unionens värderingar, säger EU-kommissionens ordförande, den notoriske luxemburgske federalisten Juncker.

Han tillägger att kommissionen förbereder ett konkret förslag om detta till EU-mötet i juni.

Men så länge Storbritannien och andra medlemsstater inte vill att EU ska konkurrera med NATO och så länge ”alliansfria” länder som Sverige, Finland [som förmodligen är på väg in i NATO], Österrike, Irland, Malta och Cypern lägger in sitt veto kan förslaget inte genomföras. Dessutom har NATO-landet Danmark ett bindande undantag från EU:s försvarspolitiska verksamhet.

HUGO TORSTENSSON

Det hemliga samarbetet med NATO

OFFICIELLT HAR SVERIGE ALDRIG VARIT medlem i NATO. Hut det egentligen ligger till avslöjade journalisten Mikael Holmström i sin bok "Den dolda alliansen – Sveriges hemliga NATO-förbindelse".

Andra världskriget var slut och kalla kriget hade precis börjat. Tolv västländer gick ihop i den militära alliansen North Atlantic Treaty Organisation [NATO], där medlemsstaterna skulle försvara varandra mot yttre angrepp. Som svar bildade Sovjetunionen och dess allierade i Östeuropa Warszawapakten.

Sverige ville däremot även i fortsättningen vara "alliansfria ifred syftande till neutralitet i krig". Till svenska folket sade regeringen att "alla förberedelser för militär samverkan med andra stater i krig är helt uteslutna". Men bakom kulisserna inledde Sverige ett hemligt samarbete med NATO.

I BOKEN AVSLÖJAR HOLMSTRÖM ATT SVERIGE skulle bli medkrigförande med väst vid ett anfall. Därför etablerades på 1950-talet ett helt system av topphemliga möten mellan Sverige och våra NATO-grannar, där representanter möttes minst två gånger om året för att uppdatera varandra om respektive försvarsmakt. Alla kvitton från resorna brändes av underrättelsetjänsten, och så fotsatte det ända in på 1990-talet.

Enligt FN är ett land i krig och neutraliteten brutet när landet anfalls. Men både USA och våra NATO-grannländer förväntade sig att Sverige mycket tidigt, helst innan vi själva angripits, skulle bidra till västsidans försvar. Vi sågs under 1980-talet som "NATO:s sjuttonde medlem" och något annat alternativ än att Sverige skulle hamna på västs sida mot Warszawapakten fanns inte.

HOLMSTRÖM AVSLÖJAR TOPPHEMLIGA PLANER på att kungahuset och regering skulle fly till ett hemligt exilhögkvarter i Storbritannien om Sverige attackerades. Det fanns också en dold svensk motståndsrörelse, utrustad och utbildad av Storbritannien, som skulle stanna kvar och organisera ett nationellt motstånd om vi ockuperades. Trots att det officiellt var förbjudet fanns organisationen kvar ända in på 2000-talet.

Under 1980-talet övade det hemliga militära flygförbandet Flygenhet 66 på förflyttningar av agenter och infiltrering av Finland, nära den sovje-

tiska gränsen. Dessutom fanns det redan förbereda platser för officerare från NATO-länder i det hemliga av allt – det svenska krigshögkvarteret.

Men Sveriges mest intima kontakter med väst gällde spaning mot Sovjetblocket. Genom en omfattande militär underrättelseinhämtning fick, och får, försvarsmakten hemliga uppgifter från NATO-länder. Signalspaning gjorde det möjligt att avlyssna och dekryptera information, och tillsammans med NATO-länderna Danmark och Norge kartlades Sovjetunionens försvar.

I BÖRJAN AV 1990-TALET GICK SVERIGE MOT ett medlemskap i EU. Sedan dess har neutralitetspolitiken demonterats steg för steg. 1994 gick vi med i NATO:s Partnerskap för fred och neutraliteten ersattes av militär alliansfrihet. 2001 utfärdade riksdagen en solidaritetsförklaring om att Sverige skulle kunna ge och ta emot militärt stöd.

För första gången skedde något slags öppen deklaration av den försvarspolitik som förts i det dolda i över 50 år. I september 2014 fick Sverige ett "guld-kort", som innebär möjlighet till fördjupat arbete med NATO utan att landet blir officiell medlem.

HUGO TORSTENSSON

Nato började rucka gränser i Europa med vapenmakt

”S kvar i myternas värld”, skriver Dagens Nyheter på ledarplats 12 januari. Tidningen ogillar regeringens nej till en utredning om svenskt NATO-medlemskap. Det är dags att ansöka om inträde i framtiden, eller mer precist: vandringsägnernas atlantiska gemenskap.

Redaktörerna anför hotet från Ryssland. Vladimir Putin har med annekteringen av Krim och stödet åt separatisterna i östra Ukraina visat ”att han inte respekterar den europeiska ordning som gällt sedan andra världskriget och som stadgar att gränser inte får ändras med våld”.

Samma formulering återkommer i huvudledaren den 4 februari och i en utrikespolitisk kommentar av Michael Winiarski den 29 mars.

TANKEGÅNGEN TILLHÖR AXIOMEN, DET SJÄLVKLARA. Tysklands före detta utrikesminister Joschka Fischer skrev i november i DN om Rysslands brott mot principerna för ”den europeiska ordningen efter kalla kriget”: ”icke-våld, gränsers okränkbarhet ...”

Ett årtionde av krig på europeisk mark är raderat ur minnet. Jugoslavien – är namnet bekant? Grymheter. Folkfördrivningar. Människooffer i tiotusental.

Var det tal om gränsers okränkbarhet? Tyskland smugglade vapen till separatister och erkände unilateralt utbrytarrepublikerna Slovenien och Kroatien.

Kosovo lösgjorde sig sedan NATO utan hänsyn till FN-stadgan gått till militärt angrepp mot det som

återstod av republiken Jugoslavien. Efter rysk medling drog regeringen i Belgrad 1999 tillbaka sina trupper från provinsen och accepterade det vapenstillstånd FN:s säkerhetsråd påbjudit. I februari 2008 utropade sig Kosovo i strid med FN-resolutionen ensidigt till självständig stat, diplomatiskt erkänd av USA, EU-länderna [med undantag för Spanien] och en minoritet stater i Asien, Afrika och Latinamerika.

ETT HALVÅR SENARE RULLAR RYSKA stridsvagnar in i Georgien som svar på en georgisk militär offensiv mot utbrytarrepubliken Sydossetien. Putin upprepar ord för ord de skäl NATO anförde vid bombningarna av Serbien 1999. Framryckningen sägs vara en ”humanitär intervention” för att hindra ”etnisk rensning” och ”folkmord”.

I mars 2014, när Krim lämnat Ukraina, framhåller den ryske presidenten det ”prejudikat som våra västliga kollegor skapade med sina egna händer i en helt jämförbar situation, när de kom överens om att Kosovos unilaterala avskiljande från Serbien ... var legitimt ...”

Skäl och omständigheter går att tvista om, men faktum kvarstår: bland stormakterna var det inte Ryssland utan USA, Nato och EU-länderna som med vapen började rucka gränser i Europa.

Västmakterna hävdar mot Ryssland en folkrätt som de för egen del öppet sätter sig över. Robert Cooper, rådgivare till Tony Blair, nu strateg vid EU-

kommissionen, förklarade vid millennieskiftet att dubbelmoral måste vägleda unionen. Mellan de ”postmoderna” EU-länderna och dess allierade i NATO ska kollektiv säkerhet och lag och ordning råda. Men i umgänget med ”förmoderna” och ”moderna” stater, länder som Afghanistan, Irak och Ryssland, ”måste vi återgå till en tidigare epoks hårdare metoder – våld, förebyggande anfall, bedräglighet och allt vad som kan vara nödvändigt för att ta itu med dem som ännu lever i 1800-talets värld där varje stat bara tänker på sig själv”.

DEN SVENSKA TERRITORIALFÖRSVARET SKICKADES vid 1990-talets slut bokstavligen till skrotet. Kvar blev vapenindustrins prestigeprojekt och enstaka förband av yrkessoldater tränade för NATO-operationer i främmande länder. Omläggningen leddes av en konsultfirma från USA, nära knuten till Pentagon, NSA och CIA. ”Sveriges roll som regional makt i Östersjön skiftar från neutralitet till ledarskap”, hette det i hemligstämplade rapport. Krigsmakten skulle rusta sig för globala insatser ”särskilt i de världsdelar där Sverige har vitala ekonomiska och/eller politiska intressen”.

2003 antog EU:s ministerråd sin första säkerhetsstrategi, inspirerad av Bushdoktrinen om det preventiva kriget mot terrorism och massförstörelsevapen: ”Med de nya hoten kommer den första försvarslinjen ofta att befinna sig utomlands ... Vi måste utveckla en strategisk kultur som främjar tidiga, snabba, och när så krävs, robusta interventioner.” Orden var Robert Coopers. Den svenska reger-

ingen framförde, så vitt bekant, inga reservationer.

Stormakterna har i FN en privilegierad roll, och de har aldrig tvekat att trampa runt i paragraferna, men med doktrinen om den preventiva interventionen skjuter västmakterna hela FN-systemet för kollektiv säkerhet åt sidan. Det blir inget kvar av respekten för alla medlemsstaters suveränitet och territoriella integritet. Om Sverige, EU och NATO anser sig ha rätt att placera en första försvarslinje i Jugoslavien, Afghanistan eller Libyen, vad förmenar Ryssland samma rätt i Ukraina?

Varken Dagens Nyheters ledarredaktörer, Tysklands före detta utrikesminister eller någon annan uttolkare av gällande säkerhetspolitik grubblar över frågan. För Putin är den brännande. Statsledningen i Moskva drar slutsatsen att Ryssland inte kan låta sig bindas av ett regelverk som väst för egen del övergett. Den nyttjar prejudikatet till att försvara sina positioner i kampen om intressesfärer i Europa.

JÄMSTÄLLDHETEN MELLAN VÄRLDENS STATER har alltid varit relativ, men upplösningen av efterkrigstidens system för kollektiv säkerhet är likafullt en allvarlig sak.

Världen sjunker ned i ett stormaktsspel som drar olycka över länder och folk.

DN:s ledarredaktion och ett antal borgerliga-politiker föreslår i detta läge att vi ska släppa taget, lämna ”myternas värld” och följa NATO ned i det svarta hålet. År av faktisk inordning i alliansen ska utmynna i medlemskap. Vi bör göra tvärtom. Dra os ur. Hålla oss undan. Säg ja till utanförskapet.

MIKAEL NYBERG

Stoppa Arctic Challenge Exercise – världens största militära flygövning

2004 KOM EN UTREDNING SOM DÅVARANDE regering hade beställt. Potentialen för norra Sverige låg enligt utredningen i att utvecklas till än mer av ett testområde för den svenska försvarsmakten. Rapporten som kom att kallas ”Snö, mörker och kyla” pekade bland annat på möjligheterna till testverksamhet för personbilar. De största möjligheterna fann utredningen emellertid inom försvarssektorn.

Robotförsöksplats Norrland döptes om till Vidsel Test Range och slogs ihop med rymdraketbasen Esrange till North European Testrange – NEAT. Det nya området är Europas största landbaserade testområde. Den 25 maj–4 juni ska världens största militära flygövning Arctic Challenge Exercise [ACE] äga rum. I den deltar bland andra USA och Storbritannien. Sammanlagt kommer 100 flygplan samtidigt vara i luften för att öva luftstrid. Övningsområdet sträcker sig över en tredjedel av Sveriges yta.

SKIFTET INNEBAR INTE BARA ATT OMRÅDET utökades. Området öppnades för helt nya användare. Utländska vapenindustrier testar numera såväl obemannade flygplan eller så kallade drönare som konventionella stridsflygplan och missiler där. Men den största förändringen var att andra länders försvarsmakter började använda området för egna krigsövningar. Hittills har 24 länder övat där. USA har varit där oftast, men även det ryska flygvapnet har hyrt in sig där vid ett tillfälle.

Ur de nationella träningarna växte också allt större internationella övningar. Cold Response genomfördes första gången 2006 och var då en norskledd övning. I det första scenariet ingick att undsätta ett jordbävningssdrabbat land. Den har sedan dess genomförts i stort sett vartannat år och i takt med att övningen har vuxit har mer och mer av övningen överförts till Sverige. Antalet deltagande soldater har gått från cirka 10.000 till cirka 16.000.

ACE ÄR TILL SKILLNAD FRÅN COLD RESPONSE en mer renodlad flygstridsövning. Övningen hette från början Nordic Air Meet och var då ett samarbete mellan Sverige, Finland, Norge, Danmark och Schweiz. Inom några år bjöds också USA och Storbritannien och senare en rad andra NATO-länder in. År 2013 fick övningen namnet ACE. Den var då den största flygövning i Europa. Årets ACE är alltså ännu större och är enligt Försvarsmakten världens största.

Gemensamt för övningarna är att den stora majori-

teten av flygplanen kommer från NATO-länder och att de tillhörande scenarierna alltid beskriver en insats med FN-mandat. Här hänger namn och scenario emellertid inte ihop. Namnvalet Arctic Challenge Exercise antyder strider i Arktis. Förutom fyra av de deltagande länderna är de enda två länder som har territorier norr om polcirkeln Kanada och Ryssland. Då Kanada är en allierad kvarstår Ryssland. Med sitt veto i FN:s säkerhetsråd finns det ingen möjlighet att en insats mot Ryssland kan vara FN-sanktionerad.

Även om det möjligen är långt dragna slutsatser måste vi vara medvetna hur utvecklingen med allt större övningar och alltmer konfliktrinriktade scenarier tolkas. I den strida strömmen av rapporter om kränkningar av svenska vatten och svenskt luftrum finns det här alltså som en förhistoria som sällan nämns.

VAD ACE BLAND ANNAT HANDLAR OM ÄR ATTT den är del av en allt aggressivare kamp om resurserna i Arktis.

En kombination av klimatförändringar OCH ny teknik har gjort Arktis högintressant för såväl stater som stora bolag. En viktig orsak är de olje- och gasreserver som nu blivit tillgängliga. Flera av världens stora oljebolag har också meddelat att planerar att kraftigt utvidga exploateringen av olja i Arktis.

Med de smältande isarna uppstår också nya handelsvägar. Såväl Kanada som USA och Ryssland har visat intresse av att kontrollera de strategiskt viktiga vägarna. I en undersökning genomförd i Kanada tyckte hela fyra av fem tillfrågade att regeringen skulle anstränga sig för att få full kontroll över Beauforthavet vid landets norra kust.

Med många av världshavens fiskbestånd på upphällningen förespås Arktis relativt orörda vatten bli allt viktigare.

Eftersom Arktis tidigare har betraktas som ekonomiskt ointressant finns det ännu inga fastställda gränser. Som sitt eget territorialvatten kan ett land vanligtvis bara räkna de 200 sjömil som ligger närmast kusten. FN:s havsrättskommission gör emellertid undantag om landet kan bevisa att kontinentalplattan sträcker sig längre ut.

USA, Danmark, Norge, Kanada och Ryssland säger sig nu alla ha rätt till sådana undantag. De ökade territorialanspråken har också kommit med en ökad militarisering. Ryssland har nyligen skapat två arktiska brigader, Danmark har ”stärkt sin militära närvaro”, USA:s försvarsdepartement trycker på för fler gemensamma övningar och nämner Cold Re-

sponse som särskilt viktig, Kanada lägger upp vapenförråd, och Norge har flyttat sitt militära högkvarter norr om polcirkeln.

Arctic Challenge Exercise må fungera för att skydda några länders landanspråk i Arktis, men den kommer definitivt inte göra något för att skydda den känsliga arktiska miljön.

FRÅGAN OM ARKTIS ÄR OCKSÅ I ALLRA HÖGSTA grad en fråga om urfolk. Så många som en av tio invånare i Arktis tillhör ett urfolk. Den nya kampen om resurser kan ses som en andra vågens kolonisering, där urfolken visserligen har mer att säga till om genom permanenta observatörsplatser i institutioner som Arktiska rådet men ändå alltid kommer att stå som förlorare.

Förutom att målet med ACE kan ses som ett hot mot urfolkens rättigheter är övningen en säg en klar signal om vem som räknas och vilka som inte gör det. Det övningsområde som avsatts för ACE ligger i sin helhet inom Sápmi – samernas land som sträcker sig genom norra Norge, Sverige, Finland och Ryssland. Det testområde som beskrivs som obefolkat är i själva verket sedan tusentals år befolkat av samer.

Men ACE är bara en del i en entydig historia. När Robotförsöksplats Norrland en gång skapades valdes skogssamernas område ut till en lämplig plats att simulera en kärnvapendetonation. Under övningen Loyal Arrow kallades målområdet i det tänkta scenariot för Lapistan. Något som togs som en kränkning både av samer som länge kämpat för att bli av med det nedsättande ”lapp” och av muslimer som utgör majoritetsbefolkningen i de centralasiatiska länder som slutar på ”stan”.

SEN DE STORA INTERNATIONELLA FLYGÖVNINGARNA kom igång har renskötseln gång på gång blivit lidande. Övningar har lagts såväl under den känsliga kalvningsperioden på våren som under den viktiga sarvslakten på hösten.

Enligt Fredrik Juuso på Svenska samers riksför-

bund har biverkningarna för rennäringen nu blivit färre tack vare att samerna åtminstone inför den senaste övningen rådfrågats inför planerandet.

Det finns också problem som inte är direkt kopplade till renskötseln. När stora landområden avlyses som skyddsobjekt begränsas samernas tillgång till de traditionella markerna. Inom FMV Vidset Test Range måste samer med koppling till trakten måste ha tillstånd för att passera bommarna. Testområdets egen personal har däremot rätt till jakt, fiske och friluftsliv på de tider då inga övningar pågår.

I TAKT MED ATT ÖVNINGSVERKSAMHETEN GÖRS nya planer på att utvidga det avspärrade området. Förra våren fattade Länsstyrelsen i Norrbotten beslutet att det militära område som varit avstängt sedan 1960-talet skulle fördubblas i storlek och bland annat innefatta Pärälvens naturreservat. Planen var att området skulle användas för militära övningar till att börja med under perioden första halvåret 2015. Men omfattande protester ställdes de planerade övningarna in.

Samernas rättigheter som urfolk är i Sverige skyddade i grundlagen. Till skillnad från exempelvis Norge har Sverige däremot inte skrivit på ILO:s konvention 169 om ursprungsfolk och stamfolk. Konventionen som antogs 1989 ger ett starkare skydd än det som återfinns i grundlagen.

”ILO-konventionen ILO 169 skapar inga nya markrättigheter, men ställer krav på att de markrättigheter som finns skall erkännas och respekteras.”

Av de fem länder som deltar i ACE och också har urfolk har endast två skrivit på konventionen – Danmark och Norge. Sverige, USA och Finland har alltså inte gjort det.

Redan har vågor av rustningshets och såväl kalla som varma krig många gånger splittrat det Sápmi som inte känner några nationsgränser. Att stoppa ACE är att förhindra att det händer igen. Att stoppa ACE är att hävda rättigheterna för alla Arktis urfolk.

SANNA SUNNERFALK

Det är dags att smida svärden till plogbillar

I SLUTET AV APRIL KOM REGERINGEN MED sin försvarspolitiska proposition, vilket är en överenskommelse mellan regeringspartierna, moderaterna, centern och kristdemokraterna. Här slås det fast att det är dags för Sverige att upprusta och krigsmakten får under de närmaste fem åren 10,2 miljarder mer att röra sig med. Således anser man att det inte räcker med de 45,3 miljarder som krigsmakten fått att förfoga över under 2015, utan nu ska det härnäst förstärkas med årliga tillskott på dryga två miljarder. Mer resurser till ubåtsjakt och en återmilitarisering av Gotland är några av prioriteringarna.

DESSUTOM FLAGGAS DET FÖR ETT ÄN närmare samarbete med NATO och USA. Det hela är en del av en process där alla stater kring Östersjön rustar upp och där vi ser fler och fler militära övningar i området. Det allra mest illavarslande tecknet är att NATO förlagt en snabbinsatsstyrka bestående av 5.000 soldater till Polen. Rysslands annektering av Krim får i dagsläget tjäna som intäkt för en mängd militära åtgärder, och Östersjön blir långt ifrån det fredliga samexistensens innanhav som vore önskvärt.

Vi inom Arbetar- och Folkrorelsesverige måste givetvis reagera och motsätta oss mer pengar till krigsmakten och ett tätare svenskt samarbete med NATO och USA. Men borde vi inte gå ännu några steg längre och helt sonika resa kravet på avrustning och omstöpning av den svenska krigsmakten till ett icke-vålds försvar baserat på civilmotstånd och medborgarplikt?

VI SOM FÖRESPRÅKAR EN HELT ANNAN samhällig organisationsform än det rådande kapitalistiska produktionssättets borde även inbegripa krigsmakten i denna kvalitativa förändring, och det nu – och inte enbart som en del av vår vision om en framtida socialistisk värld långt borta vid horisonten. Ett Sverige som påbörjar denna avrustning måste givetvis också bryta allt säkerhetspolitiskt samarbete med NATO/USA och lägga ner den militära underrättelsetjänsten [Must] med dess ända sedan andra världskrigets slut omfattande spionage mot Sovjet/Ryssland, bara det skulle vara en förtroendeskapande

åtgärd av ansenlig kaliber. Vidare bör vi utropa oss som strikt neutrala och inom FN:s ramar sträva efter att få garantier för vår icke-väpnade neutralitet.

Det nuvarande systemet med yrkesarmé bör som sagt var ersättas med civilmotstånd och medborgarplikt. Lämpligen ska denna medborgarplikt innefatta en grundutbildning löpande på ett år för alla unga kvinnor och män som fyllt 19 år och lämnat gymnasiet. För befäl och specialister kan en tvåårig utbildning vara rimlig.

DE MEDBORGARPLIKTIGA SKALL UTBILDAS I organisering av demonstrationer, strejker, kommunikationsmetoder, underjordiskt organisationsarbete, materiellt sabotage, fraternisering med angriparens meniga soldater, och så vidare. Ja, helt enkelt icke-våldsmetoder syftande till ett nedbrytande av angriparens kapacitet. Av avgörande vikt är här givetvis kontakten med den andra sidans fotfolk för att reducera dess stridsvilja och i förlängningen få till stånd massdeserteringar.

”Då skola de smida sina svärden till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skola ej mer lyfta svärden mot varandra” [Jesaja 2:4]. Bibeln är en av flera historiska urkunder där människans uråldriga dröm om ett fredsrrike på jorden artikuleras – låt oss här och nu konkret börja att kämpa för att den drömmen ska bli verklighet!

ANDERS KARLSSON

AKTIVITETER

SAMLA NAMN. Just nu är den viktigaste frågan vi jobbar med att stoppa Sveriges världlandsavtal med NATO. Vill du göra en insats kan du samla in underskrifter på din hemort. Du kan hämta namnlista i PDF format på sidan ”Uppropet mot världlandsavtalet”. Du kan göra allt från att samla namn bland familjemedlemmar, grannar och jobbkompisar till att ordna stora namninsamlingar på din hemort.

KÖPA BOK. Celanders förslag har gett ut boken ”Bevara alliansfriheten: nej till NATO-medlemskap!” Boken är en antologi med bidrag från Mats Bergquist, Carl Björemann, Andres Björnsson, Hans Blix, Hans Corell, Rolf Ekéus, Anders Ferm, Sven Hirdman, Katrine Marçal, Leif Pagrotsky, Pierre Schori, Sören Sommelius, Maj Britt Theorin, Erkki Tuomioja och Lennart Uller.

Utan att Sverige är militärt hotat från något håll har det uppstått en yvig debatt om Sveriges ställning som alliansfritt land. Steg för steg har politiska beslutsfattare och militärer ökat samverkan med den västliga militäralliansen NATO – utan att det finns några militära hot mot Sverige och utan att varje steg prövats mot bakgrund av Sveriges traditionella ställning som neutralt och fredssinnat.

Man har till och med talat om en smyganslutning till NATO – att de styrande har velat etablera så många ”fakta på marken” att ett beslut om att söka svenskt NATO-medlemskap bara skulle vara en formalitet. Men så långt har det inte gått. Folkopinionen är entydigt mot NATO-anslutning – i Sverige, liksom för övrigt i Finland. Det svenska folket vill som tidigare att landet ska hållas utanför krigiska förvecklingar

Att det fortsatt finns mycket goda skäl för en sådan hållning belyses genom en rad analyserande – och delvis också agiterande – artiklar i denna motskrift till en pågående ”NATO-offensiv” från politiker, militärer och opinionsbildare. Du beställer boken på Adlibris och den kostar 172 kronor.

SKÄNKA PENGAR. Aktionsgruppen Nej till NATO bildades så sent som i januari och är i stort behov av ekonomiska medel för att finansiera den fortsatta motståndskampen mot NATO-anslutning och för ett bevarande av den svenska alliansfriheten.

Vill du donera pengar är vi tacksamma. Plusgiro-numret är 45 32 35 – 4 och administreras av Svenska Fredskommittén för vår räkning.

OFFENTLIGT MÖTE. Vad du behöver veta om svenskt NATO-medlemskap [och inte lär få höra från pressen]. Svenskt NATO-medlemskap riskerar om något att försämra vårt lands säkerhetspolitiska läge. Inte förbättra det. Det är beskedet från en av Sveriges mest erfarna diplomater Sven Hirdman, före detta svensk ambassadör i Tel Aviv och Moskva, före detta chef för krigsmaterialinspektionen och ledamot av Kungliga Krigsvetenskapliga akademien.

Du har tillfälle att höra Sven Hirdman själv förklara varför NATO-medlemskap kommer att försämra Sveriges läge, vad som håller på att hända och vad som behöver göras istället, i ABF huset, Sveavägen 41, Stockholm, den 19 maj, klockan 18.00.

KÖPA BOK. I EU:s nuvarande grundlag – Lissabonfördraget som trädde i kraft 1 december 2009 – har EU:s stats- och regeringschefer enats om att förstärka EU:s militära kapacitet. Man har redan upprättat så kallade European Battle Groups som ligger i ständig beredskap sex månader i taget för militära interventioner i andra delar av världen. Man har också tagit ett principbeslut om att EU ska upprätta en ”gemensam” armé. I fördraget finns det också en klausul om kollektivt försvar med ömsesidiga försvarsförpliktelser [motsvarar artikel 5 i NATO-stadgan]. Om ett land utsätts för ett väpnat angrepp är de övriga medlemstaterna ”skyldiga att ge den stöd och bistånd med alla till buds stående medel”. Vidare slås det fast i fördraget att medlemsstaterna är skyldiga att ”förbättra sin militära kapacitet” – vilket torde vara helt unikt att man skriver in krav på militär upprustning i en grundlag.

Du kan köpa Lissabonfördraget i bokform [den enda utgåva som finns på svenska] för 100 kronor [plus porto] via gosta.torstensson@ownit.nu.

GALLERIET

Bild: CHRISTER THEMPTANDER